

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/12/2015
Identifikačné číslo spisu:	7207010307
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7207010307.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Ing. P. B. pre pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 9. apríla 2015 v Bratislave dovolanie obvineného Ing. P. B., zastúpeného obhajcom JUDr. Jozefom Dopirákom, proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2013 sp. zn. 7 To 53/2011, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. P. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 22. februára 2011 sp. zn. 3 T 31/2007 bol obvinený Ing. P. B. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku z pomoci trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe, že

1/ J. C. ako konateľ spol. H. Q., s.r.o., ul. L. č. XX, A., IČO: XXXXXXXXX, podal dňa 27. októbra 2003 na Daňový úrad Košice IV, Južná tr. č. 8, Košice, daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, v ktorom si za obdobie 3. štvrtroku 2003 neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 3.172.249,- Sk, a to na základe faktúr č. 20030816 zo dňa 28.08.2003 a č. 200308818 zo dňa 28.08.2003, vystavených spol. L. K. v.o.s. E. XXX, týkajúcich sa fiktívneho predaja automatickej linky BOERE 90 s príslušenstvom a transformátora 51KVA s príslušenstvom, ktoré pre J. C. zabezpečil Ing. P. B., pričom takto uplatnený nadmerný odpočet bol v celom rozsahu uznaný, čím pre Slovenskú republiku v zastúpení Daňovým úradom Košice IV spôsobili škodu vo výške 3.172.949,- Sk (105.322,61 eur).

Za to bol odsúdený podľa § 148a ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Na výkon uloženého trestu bol zaradený podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil obvinený odvolanie do výroku o vine i do trestu do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 841). Včas podané odvolanie odôvodnil osobitným podaním z 3. júna 2011 (č.l. 898 - 902). V dôvodoch odvolania uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že išlo o fiktívny predaj automatickej linky s príslušenstvom, na základe čoho mal potom neoprávnene uplatniť nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. Vytýkal súdu, že z jeho rozsudku vôbec nevyplýva ako dospel k záveru, že išlo o fiktívny predaj. Namietal porušenie jeho práva na obhajobu, nakoľko súd odmietol vykonať dôkaz navrhovaný spoluobvineným Ing. J. L., ktorý by vyvrátil tvrdenie obžaloby o fiktívnosti predaja. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť spod obžaloby, pretože sa skutku nedopustil, resp. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý na verejnom zasadnutí rozsudkom z 21. februára 2013 sp. zn. 7 To 53/2011, ktorý okrem iných výrokov rozhodol aj o odvolaní obvineného podľa § 319 Tr. por. a zamietol ho.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21. februára 2013, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Odpis rozhodnutia obvinený prevzal 5. júna 2013, jeho obhajca 4. mája 2013, pričom uložený trest odňatia slobody od 18. septembra 2013 obvinený vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava.

Okresný súd Košice II dňa 25. februára 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ing. P. B., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Jozefa Dopiráka. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 16. septembra 2014 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

V dôvodoch svojho mimoriadneho opravného prostriedku (č.l. 1172 - 1174) obvinený namietal, že súdy sa dostatočne nevysporiadali s okolnosťami týkajúcimi sa hodnovernosti výpovede svedka F. K., najmä vzhľadom na výpovede ostatných svedkov, pretože nevykonali ďalšie obhajobou navrhované dôkazy, a tak nepostupovali v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. V tejto súvislosti vytýkal súdom, že neakceptovali návrhy na vykonanie znaleckého dokazovania, ktorým sa mala overiť pravosť podpisu kľúčového svedka M. K. na zápisnici z miestneho zisťovania z 18. novembra 2004, v ktorej sa preukazovala existencia automatickej linky s príslušenstvom, ako aj návrh na dopočutie svedka M. K.. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Taktiež navrhol prerušiť výkon trestu odňatia slobody až do právoplatného rozhodnutia veci.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určila, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil iba spoluobvinený J. C., ktorý vo svojom vyjadrení z 3. novembra 2014 (č.l. 1180) uviedol, že súhlasí s obsahom dovolania.

Podaním obhajcu došlým na najvyšší súd 18. marca 2015 doplnil svoje dovolanie, kde uviedol, že oba súdy nižšieho stupňa v konaní porušili základné zásady trestného konania, najmä zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov a zásadu náležitého zistenia skutkového stavu a voľného hodnotenia dôkazov. V rámci toho znovu vyhodnotil jednotlivé, súdmi vykonané dôkazy, poukázal na svoj doterajší bezúhonný život a navrhol svojmu dovolaniu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), podané bolo oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však

zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie možno preto podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený Ing. P. B., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Obvineným uplatnený dovolací dôvod vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním iba všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdu (§ 34 Tr. por.), ktoré právo bolo od zvolenia si obhajcu na plnú moc (č.l. 29/zv. I.) v celom priebehu trestného konania zachované, ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným (§ 34 ods. 1 Tr. por.), alebo prostredníctvom obhajcu (§ 44 ods. 2 Tr. por.). Tomuto právu obvineného zodpovedá aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), prípadne podľa § 274 ods. 1 Tr. por. rozhodnúť, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú.

Obvinený Ing. P. B., ako už bolo vyššie uvedené, v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že súdy odmietli vykonať navrhované dôkazy. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov - ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie. Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zákon nestanovil žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti ani váhu jednotlivých dôkazov. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Rovnako tak ani hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech. Podľa zistenia dovolacieho súdu postupovali pri hodnotení vykonaných dôkazov oba nižšie súdy v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. Skutočnosť, že súdy neakceptovali obranu obvineného, nemožno považovať za zásadné porušenie jeho práva na obhajobu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného

dovolacieho dôvodu a poukazuje predovšetkým na nesprávne skutkové zistenia, polemizuje s odôvodnením rozhodnutí súdov nižšieho stupňa. Dovolací súd však nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade obvinený Ing. P. B. svojimi námietkami nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.